

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад був здійснений за підтримки Фонду прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не зобов'язує Суд. Для отримання додаткової інформації ознайомтеся з повідомленням про авторські права в кінці цього документа.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційний бюлетень про практику Суду № 135

Листопад 2010

Грінс і М.Т. проти Сполученого Королівства - 60041/08 ***(Greens and M.T. v. the United Kingdom)***

Рішення 23.11.2010 [Секція IV]

Стаття 46

Стаття 46-2

Виконання рішення

Заходи загального характеру

Держава-відповідач зобов'язана вжити заходів для забезпечення ув'язненим можливості голосувати

Факти – У своєму рішенні «Херст проти Сполученого Королівства» (*Hirst v. the United Kingdom*) (№ 2)* Велика палата постановила, що національне законодавство, яке запровадило загальне обмеження на право голосу всіх засуджених в місцях позбавлення волі, незалежно від строку їх покарання, характеру чи тяжкості вчиненого злочину і їх індивідуальних обставин, порушувало статтю 3 Протоколу № 1. Дане законодавство не було змінено, і, як наслідок, заявники, які були ув'язнені, не змогли проголосувати на виборах до Європейського Парламенту в червні 2009 року і на загальних виборах у травні 2010 року.

Право - Суд встановив, що мало місце порушення статті 3 Протоколу №1 і не було порушення статті 13 Конвенції. Що стосується статті 41, Суд зазначив, що хоча невжиття Урядом заходів щодо внесення змін до законодавства протягом 5 років, які минули з моменту прийняття рішення у справі *Херста*, стало приводом для жалю і викликало стурбованість, збільшене відшкодування або штрафні збитки тут не доцільні. Встановлення факту порушення разом з вказівками Суду відповідно до статті 46 становило достатню справедливую сатисфакцію.

Стаття 46: Зважаючи на тривалу затримку Сполученого Королівства у виконанні рішення у справі *Херста* та значну кількість повторюваних заяв, отриманих Судом незадовго до і після загальних виборів у травні 2010 року, Суд вирішив застосувати процедуру пілотного рішення.

(а) *Конкретні заходи* – Суд отримав близько 2500 заяв, які містили схожі скарги, приблизно 1500 з них були зареєстровані і чекали на вирішення. Їх кількість продовжувала зростати і з кожними відповідними виборами, які проходили без внесення змін до законодавства, поставала можливість для подання численних нових справ. За оцінками у будь-який момент у Сполученому Королівстві перебувало 70000 ув'язнених, і всі вони були потенційними заявниками. Неспроможність Сполученого Королівства запровадити законодавчі пропозиції виступала не тільки обтяжуючою обставиною щодо його відповідальності за Конвенцією, але також становила загрозу для майбутньої ефективності конвенційної системи. Хоча Суд не вважав за доцільне вказувати на зміст майбутніх законодавчих пропозицій, тривала затримка засвідчила про необхідність на сьогоднішній день встановлення розкладу їх прийняття. Таким чином, Сполучене Королівство зобов'язане представити законодавчі пропозиції про внесення змін до відповідного законодавства протягом шести місяців з моменту, коли дане рішення стане остаточним, з метою прийняття виборчого закону для забезпечення дотримання рішення Суду у справі *Херста* згідно зі строками, визначеними Комітетом Міністрів.

(Б) *Подібні справи* – З урахуванням висновків, що містяться в даному рішенні і в справі *Херста*, стало ясно, що кожна подібна справа, яка знаходилася на розгляді Суду і задовольняла критерії прийнятності, призвела б до встановлення порушення статті 3 Протоколу №1. Не було необхідності проводити окремий розгляд подібних справ для того, щоб оцінити належне відшкодування, при цьому фінансова компенсація не підлягала сплаті. Єдиним відповідним засобом правового захисту виступала зміна закону. З урахуванням цього і шестимісячного терміну, встановленого для запровадження законодавчих пропозицій, Суд вважав, що подальший розгляд кожної подібної справи більше не був виправданим. Внесення змін до виборчого закону з метою забезпечення дотримання рішення у справі *Херста* також призвело б до дотримання теперішнього і будь-якого майбутнього рішенням в будь-якій подібній справі. За таких обставин, Суд не вбачав переваги або відповідності найкращим інтересам справедливості у повторенні своїх висновків у численному ряді подібних випадків, що було б значним виснаження його ресурсів і збільшило б і так чимале навантаження. Зокрема, такий захід не приніс би користі або іншого вагомого значення для зміцнення захисту прав людини за Конвенцією. Таким чином, Суд визнав за доцільне припинити розгляд усіх зареєстрованих заяв, які містили подібні скарги, в очікуванні на виконання Сполученим Королівством вказівок щодо запровадження законодавчих пропозицій. У разі такого виконання, Суд запропонував вилучити з реєстру всі подібні зареєстровані справи без встановлення обмеження своїх повноважень щодо поновлення їх в реєстрі, якщо Сполучене Королівство не виконає вказівки. Суд також визнав за доцільне призупинити провадження тих заяв, які ще не були зареєстровані, а також майбутніх заяв, без обмеження для прийняття будь-якого рішення про відновлення провадження у таких справах у разі необхідності.

* 6 жовтня 2005, № 74025/01, Інформаційний бюлетень № 79.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька. Цей переклад був здійснений за підтримки Фонду прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не зобов'язує Суд, і Суд не несе відповідальності за його якість. Він може бути завантажений з бази даних судової практики Європейського суду з прав людини HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-яких інших баз даних, яким Суд надав його. Він може бути відтворений у некомерційних цілях за умови зазначення повної назви справи разом з вище вказаним повідомленням про авторські права і посиланням на Фонд прав людини. Будь-яку особу, яка бажає використовувати переклад або його частину в комерційних цілях, просимо зв'язатися за наступною адресою: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.

Click here for the [Case-Law Information Notes](#)